

Þ-saga

Páskarnir voru að nálgast og _____ var farinn að hlakka til að fá páskaegg. Hann fékk mjög sjaldan nammi, en á páskadag mátti hann borða eins mikið af súkkulaði og hann gat í sig látið.

Snemma á páskadagsmorgun vaknaði hann allt í einu við að það var bankað á gluggann á herberginu hans. Fyrst sá hann engan. Svo stóð hann upp og opnaði gluggann, og þegar hann leit út, sá hann stóran héra!

Og þetta var ekki neinn venjulegur héri – hann kunni líka að tala! ”Jæja, það var kominn tími til að þú vaknaðir, _____” sagði hann. ”Morgunstund gefur gull í mund – við þurfum að flýta okkur af stað!”

”Hvað meinarðu með Morgunstund gefur gull í mund?” spurði _____
 ”Og hver ert þú eiginlega?”

”Ég er auðvitað páskahérinn. Hefurðu ekki heyrt um mig? Það er ég sem kem með páskaegg handa börnunum,” svaraði hérinn. ”Morgunstund gefur gull í mund er málsháttur og það þýðir að ef maður fer snemma á fætur á morgnana nær maður betur að gera allt sem maður vill koma í verk yfir daginn.”

”En hvers vegna segirðu að við þurfum að flýta okkur af stað?” spurði _____.

”Nú, vissirðu það ekki? Vondi galdrakarlinn er búinn að stela öllum páskaeggjunum! En honum skal ekki verða kápan úr því klæðinu!”

”Ha, hvaða kápa?” spurði _____.
 ”Varstu ekki að tala um páskaegg?”

”Hvað, þekkirðu enga málshætti, drengur minn? Ef honum verður ekki kápan úr því klæðinu þýðir það bara að honum tekst ekki það sem hann hafði ætlað sér. Og honum tekst það ekki vegna þess að við förum til hans og fáum hann til að skila páskeggjunum aftur!”

”En er það ekki svolítið langt?” spurði _____ svolítið hikandi.

”Jú, svolítið,” svaraði páskahérinn. ”En hugurinn ber mann hálfu leið”.

Síðan lögðu þeir af stað.

_____ fannst skemmtilegt að tala við páskahérann á leiðinni. Hann hafði aldrei heyrt neinn nota svo marga málshætti. Það var ekki alltaf auðvelt að skilja hvað þeir þýddu, en þá spurði hann bara og hérinn útskýrði það alltaf fyrir honum.

Þegar þeir voru búnir að ganga lengi, lengi, heyrðu þeir allt í einu hrópað á hjálp. Þeir gengu á hljóðið. Þá kom í ljós, að þetta var prinsessa, sem var bundin við háan steinstólpa. Hún var greinilega mjög hrædd. ”Hjálp! Mér að losna,” sagði hún óðamála um leið og hún sá _____ og páskahérann, ”áður en drekinn kemur og étur mig!”

”Já, auðvitað viljum við hjálpa þér,” sagði _____ og byrjaði strax að leysa hana.

Á meðan útskýrði hún fyrir þeim hvernig hún hafði lent í þessari klípu. ”Stjúpmóðir mín er vond norn,” sagði hún. ”Þegar ég komst að því að hún væri flagð undir fögru skinni, lokkaði hún mig hingað og ætlaði að láta drekann éta mig til að hindra mig í að leysa frá skjóðunni við föður minn konunginn!”

Til allrar hamingju náði _____
að leysa prinsessuna og þau hlupu í skjól áður
en drekinn kom.

”Ja hérna,” sagði páskahérinn. ”Ég kalla nú
ekki allt ömmu mína, en þarna skall hurð
aldeilis nærri hælum!”

”Þú talar svolítið skringilega, páskahéri,” sagði
_____. ”En ég kann
nú samt mjög vel við þig!”

Prinsessan var mjög þakklát og rétti
_____ fallegan
flauelspoka. ”Þið hafið bjargað lífi mínu,”
sagði hún. ”Æ sér gjöf til gjalda! Þetta er
töfrapoki. Upp úr honum má alltaf taka það
sem maður þarf mest á að halda.”

_____ þakkaði
prinsessunni gjöfina, og síðan skildu leiðir.
Prinsessan fór heim til sín, en
_____ og páskahérinn
héldu ferð sinni áfram.

Skömmu síðar komu þeir loksins að kastala
galdrakarlsins.
Þeir félagarnir gengu að kastalahurðinni og
_____ barði að dyrum.
Eftir dágóða stund kom galdrakarlinn til dýra.
_____ rak upp stór
augu þegar hann sá hann, og átti erfitt með að
halda niðri í sér hlátrinum. Galdrakarlinn var
nefnilega allur útataður í súkkulaði! Hann hafði
greinilega stolið páskaeggjunum til að geta
borðað þau öll sjálfur!

”Nú, nú!” sagði galdrakarlinn og var greinilega
sármóðgaður yfir kátínusvipnum á
_____.

”Hvað viljið þið eiginlega?”

”Við viljum að þú skilir strax öllum
páskaeggjunum sem þú stalst,” sagði
_____ og var nú
orðinn alvarlegur. ”Eða að minnsta kosti þeim
sem þú ert ekki búinn að borða!”

”Hí, hí,” flissaði galdrakarlinn og sleikti út um.
”Ég verð nú að viðurkenna að ég er byrjaður að
fá smá magapínu út af öllu þessu súkkulaði! En
ég ætla samt ekki að sleppa páskaeggjunum svo
auðveldlega. Þið verðið að leysa fyrir mig þraut
ef þið viljið fá eggin!”

”Hvaða þraut er það?” spurði
_____.

”Þið verðið að láta mig fá 10 hluti sem byrja á
P, og það strax!”

_____ og páskahérinn
litu íbyggir hvor á annan. Þetta var nú auðveld
þraut, fyrst þeir voru með töfrapokann!

”Æ, æ, æ, hvað mér er illt í maganum,” vældi
galdrakarlinn allt í einu þegar hann var búinn
að skila síðasta egginu. ”Ég verð að fara inn að
leggja mig!” Og svo var hann horfinn.

Páskahérinn leit á eftir honum og sagði
spekingslega: ”Kannski hann muni næst að allt
er best í hófi.”

”Já, og að sá hlær best sem síðast hlær,”
svaraði _____, því
hann hafði lært marga málshætti þennan
viðburðaríka dag.
Síðan skelltu þeir báðir upp úr og héldu glaðir
heim á leið.